Cinstea de a fi maestru al sportului

Dezvoltarea impetuoasă — în anii regimului de democrație populară — a mișcării noastre sportive a oferit unui număr însemnat de tineri și tinere posibilitatea de a urca cele mai înalte trepte ale măiestriei sportive. Bucurîndu-se în permanență, prin grija părintească a partidului și guvernului, de condiții la care altă dată tineretul nici n-ar fi îndrăznit să viseze, cei mai talentați și mai conștiincioși sportivi ai patriei noastre au progresat necontenit și au primit în semn de prețuire a rodnicei lor activități înaltul titlu de maestru sau de maestru emerit al sportului. Un țel spre care tinde orice sportiv din zilele noastre.

Brevetul și insigna purpurie sînt răsplata binemeritată pentru eforturile depuse de un sportiv de-a lungul anilor, pentru lupta lui cu secundele sau cu centimetri, pentru contribuția activă la construirea socialismului și dragostea lui pentru culorile patriei. In înalta distincție acordată se recunosc de fapt meritele acelui sportiv, pe care cei mai tineri sau mai puțin experimentați îi respectă și admiră.

Ca urmare a educației sănătoase ce o primesc astăzi sportivii noștri, maestrul sportului muncește în continuare și se comportă astfel încît să se arate demn de cinstea care i s-a făcut. Și viața sportivă a patriei noastre ne oferă nenumărate exemple de acest fel. Maeștrii sportului, atletul Haralambie Răcescu, fotbalistul Nicușor, schiorul N. Pandrea, voleibalistul Marcel Rusescu, maeștri emeriți ai sportului Petschovski, Ștefan Roman ș.a. ne-au făcut de multe ori dovada unei pregătiri superioare (rod al muncii susținute), a unei măiestrii care le-a atras de fiecare dată admirația iubitorilor de sport.

Unui maestru al sportului îi revin, firește, mult mai multe sarcini decît cele pe care le avea înainte de obținerea titlului. El trebuie să continue, din plin, cu și mai multă perseverență procesul de instruire și perfecționare în ramura de sport în care activează, așa cum fac maeștrii sportului la motociclism Mihai Pop, Gh. Ioniță, Mircea Gernescu și Barbu Predescu, Ion Ioniță la ciclism etc. Unui maestru al sportului nu-i este îngăduit să uite nici un moment că în întrecerile la care el ia parte, antrenorul, coechipierii și spectatorii așteaptă să-l vadă evoluînd la înălțimea experienței sale și că numai printr-o pregătire conștiincioasă și perseverentă poate obține rezultatele scontate. Dar nu aici sfîrșesc, bineînțeles, îndatoririle fruntașilor sportului nostru de tip nou. Un maestru al sportului trebuie să fie, în primul rînd, un bun agitator în ramura de sport în care activează, deci un exemplu de comportare atît pe teren, cît și în viața de toate zilele. Asupra lui sînt îndreptate doar toate privirile, ale coechipierilor, partenerilor de joc și sutelor de mii de iubitori ai sportului. Și în acele priviri maestrul sportului trebuie să afle totdeauna numai aprobare și admirație pentru comportarea lui.

Cît de apreciat de toți este un maestru al sportului care, neuitînd nici una din îndatoririle sale de seamă, se ocupă cu dragoste și pricepere de creșterea elementelor tinere, viitoare cadre de nădejde ale sportului nostru! Nu de puține ori ne-a fost dat să vedem cum sportivi cu mai puțină experiență sorbeau cu nesaț îndrumările date de maestrul îndrăgit, prinzînd atunci parcă mai ușor ca oricînd din tainele sportului practicat de ei. Ce minunat tablou îți oferă prezența unor maeștri ai sportului ca Gheorghe Ion — motociclism, Emil Niculescu — baschet, Șt. Pongrați — canotaj sau maeștrii emeriți ai sportului Iolanda Balaș și Gheorghe Viziru în mijlocul unor tineri aflați la începutul drumului în sport. Profesori sau elevi, pe toți îi leagă aceleași simțăminte: dragostea pentru sportul preferat, dorința de a ridica necontenit prestigiul sportiv al patriei iubite. Și nu există altă mulțumire mai mare pentru un profesor decît aceea de a ridica elevul la înălțimea sa, de a-i crea condiții pentru noi progrese.

Prezența unuia sau a mai multor maeștri ai sportului într-o întreprindere sau instituție influențează nebănuit de mult progresul activității sportive în acel loc. Oamenii muncii privesc totdeauna cu drag spre locul unde lucrează tînărul cu insigna purpurie prinsă la reverul hainei. Este doar cartea lor de vizită în activitatea sportivă. Și cînd acesta mai este și fruntaș în muncă așa cum sînt maeștrii sportului M. Ferecatu-tir, V. Bularca-lupte, N. Gojocaru-tir...

E mare lucru să fii maestru al sportului. De această cinste se bucură în anii regimului nostru sute de tineri și tinere. Dar tot atît de mare lucru este să știi să păstrezi neîntinat acest titlu, să-l aperi cu dîrzenia cu care l-ai cucerit. Iată de ce antrenorii, asociațiile, cluburile sportive și consiliile raionale, regionale și orășenești U.C.F.S. trebuie să-și facă o datorie de cinste din aceea de a veghea ca fruntașii vieții noastre sportive să fie în orice ocazie demni reprezentanți ai sportului de tip nou, exemple bune de urmat de către toți ceilalți tineri care se întrec pe stadioane și în sălile de sport.

OCTAVIAN GINGU

Cristianul Mare a îmbrăcat mantia albă. Pîrtiile sale sînt puncte de atracție pentru toți iubitorii de schi.
Foto: I. Mihăică

Intreceri sportive organizate de asociația „Poligrafia" - București

Asociația sportivă „Poligrafia"-București a organizat zilele trecute întreceri sportive la tenis de masă, șah, popice, precum și un reușit concurs de orientare turistică în împrejurimile pădurii Brănești. Iată și rezultatele tehnice înregistrate: TENIS DE MASA: 1. Atelierele grafice Nr. 4; 2. Intrepr. poligrafică „13 Decembrie"; 3. I. P. 2; 4. Editura Tehnică. ȘAH: băieți: 1. Ed. Tehnică; 2. I. P. 2; 3. I. P. 5 *(fete)*: I. P. 2 POPICE: 1. Comb. poligrafic Buc.; 2. Intrepr. poligrafică „13 Decembrie"; 3. I. P. 4. CONCURSUL DE ORIENTARE TURISTICA: *Incepători, gradul I:* 1. Centrul de Librării Buc. (Paul Marinescu-Mircea Mülthaler); 2. C.L.D.C. (I. Samoiți-V. Butan); 3. Forma (N. Covrigeanu-Angela Ghițu); *Avansați gradul II:* 1. I.C.E.C.H.I.M. (Topciu-Alexe); 2. I.S.C.H. (Pietraru-Segal); 3. Viscofil (Ciuchiu-Ulburean).

„Mîndria secției noastre"

Era în anul 1956...

La startul crosului de mase **„Să întîmpinăm 1 Mai"** s-a prezentat un tînăr slăbuț, destul de înalt pentru cei 15 ani neîmpliniți ai săi. Il chema Ștefan Beregszaszi și era elev în anul II la Școala profesională siderurgică Hunedoara. S-a pregătit bine și... iată-l cîștigător! Finalele pe țară ale crosului îl găsesc printre concurenți, iar atunci cînd s-au împărțit premiile cîștigătorilor, se afla printre aceștia: se clasase pe primul loc la juniori, la categoria 15—16 ani.

Aceasta a fost prima lui mare performanță și începutul unei frumoase activități sportive. In 1957 obține titlul de campion al R.P.R. la juniori categoria 15—16 ani, cu performanța de 2 min. 47 sec. pe distanța de 1000 m. Numai după o lună de la campionate realizează un nou record la aceeași probă: 2 min. 39 sec. 2/10. Anul trecut, fiind component al lotului republican de juniori, a luat parte la numeroase întîlniri internaționale. Cu ocazia unei astfel de întîlniri, în R.P. Polonă, realizează un nou record de juniori al R.P.R. la 1000 m plat juniori, categoria 17—18 ani cu timpul de 2 min. 36 sec. 6/10.

Anul acesta, la campionatele de juniori ale R.P.R. își înscrie din nou numele printre campionii țării. De data asta la clasica probă a celor două tururi de pistă.

Atletul Ștefan Beregszaszi este unul din muncitorii fruntași ai secției încărcări-descărcări a combinatului siderurgic „Gh. Gheorghiu-Dej" din Hunedoara. In urma frumoaselor rezultate obținute atît la locul său de muncă cît și pe terenul de sport, și în general pentru comportarea sa, utemiștii din secție l-au ales ca secretar al organizației lor de bază U.T.M.

„Ștefan Beregszaszi este mîndria secției noastre", spuneau tovarășii săi de muncă despre el, cu prilejul adunării generale U.T.M., o spuneau cu mîndria oamenilor care au contribuit din plin la formarea lui ca vrednic muncitor și sportiv.

G. MORARU
corespondent

NATAȚIE

Azi și mîine la bazinul Floreasca

„Cupa de iarnă"

Astă-seară de la ora 19,30 și mîine dimineață de la ora 10, bazinul acoperit de la Floreasca găzduiește un nou concurs rezervat înotătorilor din Capitală. Este vorba de tradiționala „Cupă de iarnă", competiție care cuprinde în programul ei probe pentru înotători și înotătoare de categoria a II-a, a III-a și copii.

Atît în prima zi cît și în cea de-a II-a la sfîrșitul probelor de înot, vor avea loc meciuri de polo între echipele de juniori participante la „Cupa de iarnă".

TIR

ÎNCEPE „CUPA 30 DECEMBRIE"

Federația de tir organizează începînd de mîine, pe poligonul Dinamo din Capitală, un nou și important concurs: „Cupa 30 Decembrie", la care participă componenții lotului R.P.R.

Intrecerile se vor desfășura după următorul program: 29 decembrie: armă liberă calibru redus, 3 x 40 focuri seniori; 24 decembrie: armă liberă calibru redus, 60 focuri culcat seniori și juniori; 25 decembrie: pistol precizie 60 focuri; 26 decembrie: pistol viteză; 27 decembrie: armă liberă calibru redus 3 x 30 focuri senioare și junioare. Intrecerile de mîine încep la ora 8,30.

BREVIAR OLIMPIC

● La Jocurile Olimpice de la Roma, așa cum am mai anunțat, va lua parte cel mai mare număr de țări din istoria acestor întreceri. Credem că nu este lipsit de interes să înfățișăm cititorilor noștri un tabel privind participarea la edițiile de pînă acum ale J.O.

Olimpiada		Sporturi	Probe	Sportivi	B. și F	Națiuni
Atena	1896	10	42	285	—	13
Paris	1900	14	60	1.066	6	20
St. Louis	1904	13	67	496	—	11
Londra	1908	21	104	2.059	36	22
Stockholm	1912	16	106	2.541	57	28
Berlin	1916	nu s-a ținut din cauza războiului				
Anvers	1920	20	154	2.606	63	29
Paris	1924	20	137	3.092	136	44
Amsterdam	1928	17	120	3.015	290	46
Los Angeles	1932	17	124	1.408	127	37
Berlin	1936	21	142	4.069	328	49
Tokio-Helsinki	1940	nu s-a ținut din cauza războiului				
Londra	1944	nu s-a ținut din cauza războiului				
Londra	1948	19	133	4.448	438	59
Helsinki	1952	19	149	5.867	573	69
Melbourne-Stockholm	1956	17	143	3.184	371	67
		1	3	145	13	29

In acest tabel au fost incluse și sporturile la care s-au ținut numai demonstrații.

● **Comitetul Internațional Olimpic oferă anual o serie de recompense cum sînt: „Cupa Olimpică", „Diploma Olimpică de merit", „Cupa Fearnley", „Trofeul Mohamed Taher" și „Trofeul Bonacossa".**

„Cupa Olimpică", fondată de Pierre de Coubertin în anul 1906, este atribuită unei instituții sau asociații care a adus servicii importante cauzei sportului internațional sau a concurat cu succes la propagarea ideii olimpice.

„Diploma Olimpică de merit" a fost creată în anul 1905 la Congresul C.I.O. de la Bruxelles. Ea se decerne unei personalități de seamă a sportului internațional. Printre cei distinși cu această diplomă a fost președintele T. Roosevelt.

„Cupa Fearnley" creată în anul 1950 de Thomas Fearnley (membru al C.I.O.) are ca scop recompensarea unui club sportiv pentru meritele de care a dat dovadă în întărirea spiritului olimpic.

„Cupa Mohamed Taher", creată în 1950 de Mohamed Taher (membru al C.I.O.), este decernată unui sportiv care are merite deosebite în întărirea spiritului olimpic.

Insfîrșit, „Trofeul Bonacossa" a fost instituit în anul 1955 de Comitetul Olimpic Național Italian (C.O.N.I.) și de familia lui Alberto Bonacossa (fost membru al C.I.O.) Acest trofeu este atribuit unui Comitet Olimpic național care a servit cu succes cauza olimpismului. Laureații acestui trofeu sînt: 1955. Comitetul Olimpic al U.R.S.S., 1956. C.O. din Iran; 1957. C.O. din Australia; 1958. C.O. al R.D. Germane.

● Schiorii suedezi s-au antrenat asiduu în ultima vreme în nordul țării. Intense pregătiri fac, de asemenea, și patinatorii. Mari speranțe se pun în campionul olimpic S. Eriksson, care după o absență de doi ani și-a reluat antrenamentele și este într-o formă bună.

„MITICĂ"

Cînd Mitică a ajuns la teren, antrenamentul era în toi.

Gică, paznicul, stătea culcat pe iarbă. Zărindu-l pe Mitică apropiindu-se de el, se sculă în picioare.

— Să trăiești, nea Mitică.
— Au venit toți, mă?
— Toți, nea Mitică.
— Cînd au venit, mă?
— La trei.
— La trei?

La semnul afirmativ al lui Gică, întrebă din nou:

— Toți?
— M'da.
— Și de cînd sînt pe teren?
— De la trei juma'.
— Cum? Trei și jumătate? De ce, mă?

Desen de D. Mihăiță

— V-au așteptat pe dv.
— La ce m-au așteptat? Să le servesc o cafea neagră? Nu le-am spus duminică seara, la restaurant, ce-au de făcut azi? Las-că le-arăt eu!

Supărat, Mitică se îndreptă spre teren, oprindu-se pe punctul care marchează centrul.

Își puse palmele în formă de pîlnie la gură și strigă:

— Inaintașii, ia veniți încoace! Luați, mă, și o minge!
— Am venit, nea Mitică.
— Haideți la careul de 16 m. Să trageți la poartă, să văd ce-ați mai învățat.
— Să treacă Petrică în poartă, că n-o să tragem în poarta goală.
— Ai dreptate, mă piciule. Petricăă, unde dracu ai intrat?
— Aici.
— Ia treci, mă, în poartă, să văd ce mai știu ăștia!

Buuummm!... Mingea trimisă de unul dintre jucători lovi bara transversală. Revenită în teren, a fost reluată de un alt înaintaș. Lovită imprecis, a ocolit poarta și s-a oprit în plasa de sîrmă ce-nconjoară terenul de joc.

— Bravo, mă! O să comand pentru tine niște porți pe roate și o să angajez și niște oameni care să le mute după cum vrei tu! Gata, mă! Lăsați mingea! Ia veniți încoace!
— Nea Mitică, nu te supăra degeaba. Se mai întîmplă.
— Ce se întîmplă, mă? Ce se întîmplă? Ia, toți în jurul meu! Tu, ăsta care ai tras așa de bine, scoate „șalupa" dreaptă!
— De ce?
— De ce, de ne ce, debarcarea cînd îți spun!

Nicu se așează pe pămînt. Își scoate un bocanc, pe care îl întinde lui Mitică.

Mitică își scoate haina și i-o dă „piciului" s-o țină. Își suflecă mineca dreaptă a cămășii. Apoi, ia bocancul de la Nicu.

— Așa. Dați-mi și mingea.

Mitică se așează pe pămînt, bagă palma dreaptă în bocanc și începe să explice:

— Mă, lovitura cea mai puternică o dai cu șiretul. Uite așa.

Apropie bocancul de minge. Potrivi șiretul la mijlocul mingii pe care o împinse printr-o scurtă mișcare a brațului.

— Ați văzut, mă? Așa se lovește bine mingea. O trimiți acolo unde vrei tu. Și-acum, ce tot vă holbați la mine?
— ?!?
— Nicule, i-ați „șalupa" și... întinde-o!

Apoi, Mitică stătu cîteva clipe pe gînduri. Cu gesturi lenețe, își desfăcu mînecа cămășii, scoase din buzunar butonul, și-și prinse manșeta. Imbrăcînd haina, se adresă jucătorilor:

— Hai, treceți la lucru! Eu plec, c-am treabă. Pe la nouă veniți pe la club să mai stăm de vorbă. Să fiți toți, c-o să vă spun cum să jucați duminică...

In sala mare a clubului...

FIGURI de INSECTAR

— Sînteți toți, mă?
— Da, nea Mitică!

Dialogul continuă:

— Mă, voi ăștia de la apărare, știți ce-aveți de făcut? Da?
— Da, — *au răspuns în cor apărătorii.*
— Vă repet: în careu n-am voie să intre. Cum au ajuns la 16 m, jos cu ei. Înțeles?
— Da, nea Mitică!
— Și-acum stați pe scaune, ca să le arăt și înaintașilor ce tactică să aplice.

Mitică așează pe postavul mesei cinci bile albe, la mici distanțe una de alta. Apoi, așează cinci bile roșii în formă de W.

— V-am mai spus eu că trebuie să fiți așezați în formă de W pe teren, — *se adresă Mitică jucătorilor de la înaintare.* Deci, trei vîrfuri de atac, care continuu să stea între apărători. Cînd un inter are mingea, trage tare. Tare, mă, ați auzit? Să treacă de apărare. Și-atunci, voi ăștia, care sînteți flăgă apărători fugiți după minge. Așaaa...

Mitică se opri. Privi pe fiecare să constate ce impresie le-a făcut „lecția" lui despre tactica pe care o vor aplica duminică. Fețele jucătorilor exprimau nedumerire. Dar, Mitică continuă calm, autoritar și... competent:

— Ne-am înțeles? Liber! Duminică la două ne vedem la teren.

POMPILIU VINTILA

P. S.

Asta a mers cît a mers. Intr-o bună zi l-au pus însă la punct pe „nea Mitică". Cine? Mai întîi jucătorii — colectivul care nu mai putea răbda un asemenea „antrenor". Apoi, conducerea clubului care s-a lămurit, în sfîrșit, de... talentul lui „nea Mitică".

Și povestea s-a sfîrșit. Să nu uităm însă învățămintele.